

Novinový příspěvek

Nemám moc strach z nemoci šílených krav, takových rizik „viz major“ na nás číhá v životě mnoho.

Ale jsem zcela konsternován při poznání, že jíme krávy, co žerou chcíplý krávy. Při pohledu na odpornou masu mrtvé kostní moučky nechápu kam až sahá pýcha člověka, co si to vlastně k sobě dovolujeme. Hmota z krav, co žerou chcíplý krávy, jistě vyhovuje všem možným hygienickým kritériím a hlavně ekonomickým propočtům šílených chovatelů, ale absolutně nevyhovuje principům zachování lidského rodu.

Cožpak můžeme vyloučit, že se takovéto chování neprojeví např. na genové kresbě našich potomků.

Moc bych si taky přál, abychom si my „spotřebitelé, mohli svobodně zvolit, zda budeme jíst mrtvou hmotu nebo třeba i v menší míře zdravé maso.

V Brně dne 4. 12. 2000

Ing. Vlastimil Chládek